

Cyriaco Lentulo

Illustrissimi, Nassuia
Principis Bellicis
Commentarij, et Historia
Romana, publicique
Doris Professori
Herbornia Nassou.

Non distuli, via Amplissime ac doctissime. Celsissime
Amalio Principis Pupilli Avia, verbis suis testati;
quano insigne opera domum et Nassauianam et
Auricam institueris demeneri. Neque illa gratum
et acceptum modo sibi id laboris fore professa est
verum et amissuam esse cum ceteris, ut illustris
relam ubi pertinenteris, quibus par est, animi non
ingrati testimonis exiguntur. Eius rei simul
nunc indicium facio Illustrissimo Principi Ludovico
Henrico, qui datus ad me literis clementissimis in
perecedere dignatus est, ut si quid verum penes me
lateraliter, quo ad Historiam illustrandam adjuvare
posset, de mea scilicet non quantum opinatur
occupate penit in Symbolam conferretur. Exposui
proinde uti sese hic res habet, et ingenue rescripsi;
nihil adeo ad manum esse, quod subministrari
valeat. Nisi volumen quoddam auto contra non
carum, quod inter Cimelia Principis hactenus latet,
neque ad huc quidem, ut opinor, ullis machinis
erundum. quia de re cum fusiis Illustrissimo
quem dini, Principi vestro scripsertis, ut ab ipso non
dubie acceptus es, colligam hic me, neque per plusibus
distinebo. nisi quod te rageme, quod sedulo facio, ut cum
me reveras censeas, qui tibi studiis que fuis imprimit
factum velim. Vale via eximia, et me ama
Scrb: Hagae Com: 25. Jan. 1654. qua 2^r Dec. 1653.

Nominis et eruditissimis
cultor addictissimus

O.H. (433).

Quae ludibrido nuper, et praeceperit quidem futore excide
runt varii sermonis Epigrammata; neque tam varii
quam pro singulorum arbitrio et censorem tuo juxta Bonhorni
doctissime agas, visum est pro loco subiecero, quo et amici
harum rerum auribus gratificares liberalius, et ab incursu
descriptorum vel in scitia plus menti ne contraherent
quam auctori jam nunc suo debent. Inspice, si tantum
rreas, et ipsi, quorum ceteris enigmatis inscripta
nomina inuenies, singula per famulum distributas
mittere, si me amas, qui integerrimo affectu sum

Tuus.

Ad nobilissimum Solmssium his codiebus
fessi similes fere argumenti epistolium dedi.

Silet ille propter monem, et humanitatis sua
genium. Valde velim se secessari be, e quid causa sit
cui

m
ter
r

cur hoc me silentio puniendum censeat? Vir incomparabilis, et quem ego, quidem maxime querit, decet astim facioges. ENI KEV' SPECIOBIS TUVU ROQEOVY. Heinium grandius spirat, quo de, reminiscamur Heinium esse. Inscripti et illi chartulam, ut, sive capiatur his, sive non capiat, veluti ad aram Patris, ac vesti munini deponatur.

(434)
Westerbanio:
HEC TUVU EVA / WV, Vir Eximie, que dicebam penes me latentes, ita fere sunt. Eu ego cum penitias iustos pexi, parum te latuisse patitur, dum editionem adornares, cuius qua non inapposite quadrassent. Neque una causa est, cur suppossa nimis quoque malecum quam ut lucem aderant: quod serio me dicere, velut te meminisse, si quando quid ejusmodi vulgatus es. Accedunt ad hanc salsa, insulsa quadam, et magnopere meam aetipice tamen, et hoc nomine fortassis tibi minus futura insipida. Occasioneum Gripho quem vides, dedit Enigma de Testudine Musica, nuper à Schuermannā promissum, cuius et hic exemplar habes.
Ralo. 28. Martij 1853.

~~Westerbanio.~~
Bea / Dec / Adolpho Vorstio.
Vir amplissimes ac doctissime. (435)

Scriptoribus rei rusticae latinos. M. Catone putu. Ter. Varro. Palladianus, et L. columella contubernalibus in vitablio meo uti soleo quam familiariter. quales nimirum Polonij anno 1515 CXXVI Joannes Gymnicus in 8°. exaudit. Hac editio cum de rebus politis sit, et nimis quam mendosa, consulendum te imprimis duxi, ut si quis praestantissimos autores meliori forma vulgaverit, indicare digneris, et gravis pratio redemptos ad me transmittas. Tum si quis eos aut notis, aut uberiori commentatori illustraverit. Expediens vir, gratissimum eost scire, et ~~me~~ meis sumptibus comparari. Reperiatur in Catalogo officiali, Victorius Scaliger, Fulv. Ulrich, et alij, qui tales quid moliti sunt, editi Heidelberg, apud Commelinos in Octavo. 1515 XCIII, et seorsim Cato.